

fatte sig med at opsamle disse Projektiler, at sælge dem til andre, tillige kan søge, at afholde dem fra enhver Fristelse i saa Henseende ved at give dem Udgang til at afhænde disse Gjenstande til Laboratoriet. Der er derfor ikke Noget iveien for, at der indenfor Lovens Affattelse kan tænkes Tilfælde, hvor Nogen kan være i Besiddelse af saadanne Projektiler, uagtet man forbyder Kjøb og Salg af dem efter 1ste Juli 1880. — Hvad selv de foreliggende Ændringsforslag angaar, vil jeg først gjøre en almindelig Bemærkning angaaende disse og Loven i det Hele, nemlig den, at jeg med den 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Blom) maa være enig i, at selv om man kunde opstille den Sætning, at det overhovedet aldrig burde forbydes Nogen at foretage en Handling, hvorved man kunde udsætte sig selv for Fare, i sin Almindelighed, vil den dog ikke kunne finde Anvendelse her; thi de Tilfælde, der her er Tale om, ere jo saadanne, hvor Andre, tilvæls aldeles uskyldige Personer kunne udsættes for Fare. Det kunde jo, naar det først var tilladt at sælge saadanne Projektiler, og de altsaa ligge i en Jernkræmmer's Butik eller Oplagssted eller andetsteds, tænkes, at mange Andre kom til at lide Glæde derved, ikke alene i det Tilfælde, at en Granat springer og hele Huset styrter sammen osv., men ogsaa i det Tilfælde, at en saadan Jernkræmmer's Folk eller en Liebhaber til hans Varer komme ind i Butiken og rode rundt i Sagerne og komme til at støde til et saadant Projektil. Der kan man da, tror jeg, ikke gjøre det Raisonnement gjældende, at man kan lade være at røre ved saadan en Tingest, fordi man, naar man gjør det, kun udsætter sig selv for Fare, hvilket maa blive Ens egen Sag, thi man vil jo som oftest være uvidende om denne Fare. Det staaer i Motiveerne til det oprindelige Forslag, at en af Grundene til Lovforslagets Fremkomst netop er den, at det ofte ikke vil være synligt for Lægmand, at disse Krudtrestier, som siddes paa Projektillet, ere tilstede, saaledes at, naar Folk, der ikke kjende til det, faae et saadant Projektil eller Projektilstykke ihaende, ville de tro, at det er udbændt, og at der ikke længere er Noget tilbage i Projektillet, der kan gjøre Glæde, men de kunne let tage fejl deraf, fordi de ikke kunne se det. Hvad iøvrigt Ændringsforslagene angaar, skal jeg bemærke, at Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 tror jeg at maatte tilraade Thinget at vedtage. Da de fremkom i det andet Thing, fraraadede jeg at vedtage disse Forslag. Jeg fraraadede at gaa ind paa at undtage Dele af Projektiler fra Lovens Bestemmelser, og Grunden til, at jeg, som ikke er sagkyndig i disse Ting, gjorde det, er den, at det allerede i Laboratorieafdelingens Skrivelse til Krigsministeriet, som siden har været oversendt til Justitsministeriet, og som er Anledning til dette

Lovforslag, var udtalt, at Forbudet maatte udstrække sig ogsaa til Dele af Projektiler, fordi der ogsaa af disse kunde opstaa Fare. Det var naturligvis nok for mig til at fraraade disse Ændringsforslags Vedtagelse, idet jeg maa støtte mig til de officielle sagkyndige Autoriteter, som ere og maa være Justitsministeriets Raadgivere i saa Henseende. Det forekommer mig imidlertid, at efter de Grunde, som der ere anførte, og som yderligere ere udviklede af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Blom), behøver man ikke at være meget sagkyndig for nok at kunne indse, at for Exempel Brandrøret er en Del af Projektillet, som kan være meget farligt, og endnu mere, naar det er Tilfældet, hvad jeg ikke har vidst før, og hvad formentlig de fleste Medlemmer ikke have vidst, at der gives Projektiler, der ere saaledes indrettede, at der ligger en lille Granat inden i den større udenom, idet det saa er indlysende, at den inden i liggende lille Granat er lige saa farlig som den anden. Der er endelig ogsaa en Betragtning, som kan anføres for at udstrække Forbudet til Stykker, og det er den, at, naar det er tilladt at sælge Stykker og kun forbudt at sælge det hele Projektil, vil man derved ganske vist friste dem, der finde disse Sager og gjøre sig et Slags Erhverv af at opsjø dem, til at forsøge paa at slaa Projektilerne istykker og sælge dem, og det er vistnok en af de allerfarligste Mansøerer, Folk kunne give sig til, at forsøge paa at slaa disse Projektiler itu. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 4 angaar, da tilstaaer jeg, at jeg er mindre sikker paa, at dette Ændringsforslags Vedtagelse er ligesaa nødvendig som de andres, og jeg skal ganske henstille dette Punkt til det høje Things Afgjørelse ved Afstemningen. Naar jeg i det andet Thing ikke gjorde saa stærk Modstand mod dette Ændringsforslag som mod det andet, var det ogsaa noget foranlediget derved, at jeg tænkte mig, at det ikke havde saa stor praktisk Betydning, idet jeg forestiller mig, at det er sjældent, at private Folk besidde hele usprungne Projektiler. Det er hyppigt Tilfældet, at Folk have Stykker af Granater, som de bruge som Papirpresser og Sligt; men det er forholdsvis meget sjældnere, at private Folk ere i Besiddelse af hele, ikke sprungne Projektiler. Jeg havde derfor tænkt mig, at den hele Bestemmelse ikke havde større praktisk Betydning; men jeg kan ellers nok indse, at det vil være forbundet med stor Bønskelighed for Private at efterkomme dette Paabud, idet de ville have Nød ved at faae slige Projektiler fremfendte til Kjøbenhavn for at blive undersøgt af Laboratoriet. En Bemærkning vil jeg endnu gjøre ved dette Ændringsforslag, og det er den, at jeg er enig med den ærede Landssthingsmand her ligeoverfor i, at Laboratoriet maa være berettiget til efter Lovens